

เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ จาก ปี ๒๕๑๐

ความทรงจำที่มีอาลัย

ในปี ๒๕๑๐ ซึ่งเป็นปีที่เราสอบเข้ามาศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ที่ได้รับการเปลี่ยนชื่อจากเดิม คณะเศรษฐศาสตร์และสหกรณ์ เมื่อปี ๒๕๐๙ นั้น พวกเรา ๑๔๐ คน จากโรงเรียนในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศสอบคัดเลือกได้ตามสาขาที่ตนเลือก โดยแบ่งเป็นเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ๑๐๐ คน และเศรษฐศาสตร์เกษตร ซึ่งเป็นชายล้วน (ไม่รู้เหมือนกันว่าต้องเป็นชายล้วนทำไม) ๔๐ คน แยกเป็นแผนกวิชาต่างๆ รวม ๖ แผนก คือ เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ บัญชี สถิติ เศรษฐศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ต่อมาได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อ ๔ มกราคม ๒๕๑๒ ยกฐานะเป็นภาควิชา ทั้งหมด ๖ ภาควิชา

การเปลี่ยนชื่อคณะจากเดิม เป็นชื่อใหม่ ทำให้ภาพของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จากเดิม ที่คนมองว่าเรียนเกี่ยวกับการเกษตรล้วนๆ มาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีสาขาวิชามากขึ้น มีทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ทำให้เป็นช่องทางในการตัดสินใจเลือกสอบเข้ามาศึกษาในคณะนี้ จึงเห็นได้ว่า แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ซึ่งมีทั้งนิสิตชายและหญิงปนกัน มีความโด่งดังมาก ในขณะนั้น นิสิตหญิงสวยๆ เด็กกรุงเทพฯ โรงเรียนดัง ลูกคนมีชื่อเสียง นำเอาความกล้าหาญ ในการนั่งสั้น ทรงผมทันสมัย เข้ามาท้าทายการขี่จักรยานและสายตาของรุ่นพี่และคนที่ไม่คุ้นเคยในสังคม ท่งบางเขน บางคนขี่จักรยานยังไม่เป็นก็ต้องแอบหัดตอนหัวค่ำๆ หกล้มถลอกปอกเปิก เป็นที่เวทนา แต่ก็น่าเอ็นดูยิ่งนัก บางคนทำให้พ่อพ่อแม่ว่าจะเลิกเรียน บางคนมีรถเก๋งหรูๆ (ขณะนั้น) มารับตอนเย็นทุกวันศุกร์ เป็นที่จ้องมองของคนทั้งบาง (บางคนก็มองรถ บางคนก็มองคน)

ด้านสาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ที่ประกอบด้วย เมเจอร์เศรษฐศาสตร์ บัญชีและบริหารธุรกิจ จะเลือกตั้งแต่งทะเลเบียนเรียนแรกเข้าเลย แต่สามารถย้ายเมเจอร์ได้ตอนขึ้น ปี ๒ เนื่องด้วยตอน ปี ๑ วิชาพื้นฐานที่เรียนจะเหมือนกัน เช่น เศรษฐศาสตร์ บัญชี บริหารธุรกิจ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ ส่วนใหญ่จะเรียนที่อาคารคณะโดยเฉพาะห้อง พ.๑๐๐ เสร็จจากเรียนก็รวมกลุ่มไปกิน เที่ยว คุยเล่น คนที่ขยันและรักเรียนก็จะไปนั่งอ่านหนังสือศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดของคณะและหอสมุดกลาง ไม่รู้ว่ามิสมาธิหรือเปล่า เพราะบางคนไปแอบนั่งสบตาอยู่กับรุ่นพี่ก็มี (มิน่า) อย่างนี้เป็นกิจวัตร ส่วนผู้ที่เป็นสมาชิกของค่ายหรือชมรมที่ตัวเองชอบ ก็จะใช้เวลาหลังเลิกเรียนนี้เข้าร่วมกิจกรรม

สำหรับนิสิตหญิงที่อยู่หอ อาจารย์ผู้ควบคุมหอได้จัดให้พวกเราเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่ได้อยู่ห้องเดียวกัน ยิ่งทำให้ความสนิทสนมกลมเกลียวแน่นแฟ้น ยิ่งขึ้น เรียนไปสักระยะหนึ่งเพื่อนบางคนรู้ตัวว่าตนไม่ชอบคณะนี้จึงลาออกไปเรียนที่อื่น เช่น อมรจักร วรรณะภูติ และ ปู (ศิริกุล) เป็นต้น ขณะเดียวกัน มีเพื่อนบางคนย้ายมาจากคณะเกษตร เมื่อตอนปี ๒ ที่น้อยใจว่าตัวเอง ไม่มีใครช่วยชุดดินลงแปลงเหมือนคนอื่น คือ สามสาว ต้อย (สุภาณี) ต้ม (นทีทิพย์) และเบ็ด (นิศานาถ) ส่วนผู้ชายที่ย้ายมาจากคณะอื่นก็มี อุดม อมรวัฒนา จากคณะประมง เศรษฐศาสตร์เกษตรย้ายไปคณะเกษตรก็มี คือ สมบูรณ์ เตมียกุล รังสรรค์ คันเต็ง ประชา ศรีสุชาติ เป็นต้น

การเรียนตอนปีสอง ส่วนใหญ่จะแยกเรียนตามสาขาวิชาที่ตนเลือกแล้ว และเรียนที่อาคารคณะ ยกเว้นภาษาอังกฤษที่ต้องขึ้นจักรยานตากแดด ตากฝน ไปเรียนที่อาคารภาษาอังกฤษ ในขณะนั้นถือว่าไกลพอควร และถนนยังขรุขระ คิดหนักมากขึ้น เมื่อขึ้นปีสอง ทั้งๆ ที่ตั้งใจไว้แล้วจะเรียนสาขาอะไร แต่เกิดไม่ชอบขึ้นมา หรือเพราะสอบตก คะแนนไม่ดี กลัวไปไม่รอด หลายคนเลือกเอกบัญชี เปลี่ยนไปเป็นเศรษฐศาสตร์เสียนี้ เพราะไม่ชอบบัญชี ยาก เบื่อตัวเลข ชอบคิดและวางแผนมากกว่า เช่น เล็ก (จตุพร) นักบาสมหาวิทยาลัยผิวดคล้ำจากแดนใต้ แมว (เกลียวพันธ์) ชูลีรัตน์ นักกลอน ฝิปากคม ปราณี คนที่เปลี่ยนจากเศรษฐศาสตร์เป็นบัญชี เช่น จินดา ส่วนบุญ (นงราม) และอีกบางคนเปลี่ยนเป็นบริหารธุรกิจ (เปลี่ยนจนเหนื่อย)

เก่งนะ บางคนจบสามปีครึ่ง เช่น คนหล่อสูง เหมือนพระเอกอินเดียน แกว่น สาวสวย อ้วน (พรรณวดี) และตี๋ (วัลย์ลดา) มีอีกคนอยากจบสามปีครึ่งเหมือนกัน ไปอ้อนวอนอาจารย์ให้อนุญาต ลงทะเบียนได้ ๒๒ หน่วย แต่สอบ Math 201 ไม่ผ่าน อธิ เจ็บใจที่เวลาเรียนตอนบ่ายกลับจาก เข้าเมืองมาเรียนไม่ทัน ครั้นจะไปหลังเรียนเลิก แฟนก็ไม่รอ เลยเลือกที่จะไปให้ทันแฟนรอดีกว่า (อธิ เขาไม่ให้บอกชื่อ)

กิจกรรมพิเศษยามว่าง ช้างตึกมีที่ว่างนั่งเล่นใกล้ๆ เขียงห้อง พ.๑๐๐ ค่อนไปทางหลัง มีศาลากลางน้ำที่แย่งกันจับจอง นิสิตหญิงชอบนั่งเล่นคุยกัน อ้วน (พรรณวดี) เล่าว่า พวกเธอกิน มะขามคลุกน้ำตาล ทั้งเม็ดมะขามไปรอบตึก ต่อมาออกขึ้นเป็นต้นเล็กๆ แต่โดนถางไปจนสิ้น เสียตาย ปลุกต้นไม้โดยไม่ต้องลงแปลง และไม่มีมือถือถ่ายไว้เป็นที่ระลึก

แล้วผู้ชายไปไหนกัน บางคนคงไปนั่งม้าขาว สามแยกปากหมา แชวเพื่อนผู้หญิงมั่ง รุ่นน้องมั่ง ที่ซึ่งจักรยานยังไม่ถนัด หกล้ม ถลอกปอกเปิก ไปหาหมอภิญโญ ทำแผล และให้พารามากิน บางคน ยอมเหนื่อยซึ่งจักรยานอ้อมหนีกี่มี ผู้ชายบางคนไกลกว่านั้น ชอบแซวอาจารย์ขวัญใจ สมิต ผู้สอนวิชา เศรษฐมิติ อาจารย์จบจากเมืองนอกใหม่ๆ ร่างเล็ก ผอมยาวหยิกฟู แต่งตัวเปรี้ยว ใส่ชุด sack ทรง A line ถูกแซวจนเขินน่ารักมาก เราเป็นหญิงยังแอบชอบเลย (ฮั่นแน่ ถ้าเป็นเดี๋ยวนีเปิดเผยไปแล้ว)

ใช้ว่าหญิงจะไปชอบหญิงนะ อาจารย์ไขแสง หนุ่มนักเรียนนอก สมาร์ท สูงขาว เข้าสเป็ค เก๋กนิดๆ ขับรถ Ople Sport สอนเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม ลูกศิษย์หญิงบางคนใจลอยไม่ตั้งใจเรียนมัว แต่จ้องหน้าอาจารย์ คนหล่อซึ้งอน เห็นคนไม่ตั้งใจเรียน เดินออกจากห้องไปเฉยๆ (จริงๆ อาจเขิน) พวกเราบางคนยังรู้เลยว่าบ้านอาจารย์อยู่ไหน (เป็นเอามาก) ไม่รู้เคยไปขอคะแนนหรือเปล่า

ด้วยความเป็นคณะไฮโซ ส่วนใหญ่เป็นคนกรุง มาจากโรงเรียนดี มีฐานะ ตระกูลสูง สวย นุ่งสั้น ตึกไม่มีลิฟท์ เดินขึ้นลงบันได ต้องคอยปิดป้องกระโปรงเสมอ เพราะมีพี่ เพื่อนผู้ชายมาคอยจ้อง รอคอย ส่งยิ้ม ส่งดอกกุหลาบ รับไปทานข้าว (จริงหรือนี่ แล้วเราอยู่ไหนไม่เคยทำเลย) เพื่อนต่างคณะ

มองเราว่าเป็นพวกชอบกิจกรรม บันเทิง สายลัลลา เทียว และเต้นรำ หลายคนสว่น่ารัก (ขณะนั้น) เช่น นิด (สุทธยา) ได้รับเลือกเป็นเทพีอินเดียแดง ซึ่งยังมีภาพแห่งความทรงจำจนทุกวันนี้ บู่ (นงราม) สาวสวยสกุลดัง หลายคนบอกว่า เป็นคุณหนูจริงๆ หาเป็นเช่นว่าไม่ แต่บางคนยังแย้งว่าปัจจุบันก็ยังดูคล้ายคุณหนูอยู่ ตุ่ม (ดวงมณี) ดรัมเมเยอร์ของรุ่น หุ่นเป๊ะ สวยปังจริงๆ ก็สวยทุกคนแหละ แต่บรรยายไม่หมด ยิ่งตอนนี้บางคนสวยกว่าเก่า บางคนยังสวยคงเส้นคงวาอยู่เลย

ความสามารถในด้านอื่นๆ ที่เป็นกิจกรรมที่สำคัญในระหว่างเรียนที่มีอาจผ่านเลย เช่น นักกลอน นักเขียน ในชมรมวรรณศิลป์ ซึ่งมี ชุติรัตน์ ชโลธร หัวหน้าทีมนักกลอนหลายสมัย กลอนหวานปานน้ำผึ้ง ศิวัช (สุจินต์) ขววิสุทธิกุล ผู้มีบทกลอนหวานซึ่ง ระลึก หลีกภัย คนดังแห่งเมืองตรังที่ต้องเข้าไปในวังวนแห่งการเมืองที่มีอาจหลีกภัยได้ ความจำดี บทกลอนดี ช่อนเงื่อน ต้องดีลึงกาตีความ แต่ก็มีความหมายเสมอ แม้เดี๋ยวนี้ก็ยังซ่อนอยู่ด้วยความพิสดาร ทุกซักระทมที่มีอาจลิ้ม

เรามีนักกีฬาทีมมหาวิทยาลัยหลายประเภท บาสเกตบอล เป็นสามสาวจากแดนใต้ เล็ก (จตุพร) ดำ (นิลวรรณ) และ ริน (ศรัณยพัชร) วอลเลย์บอล อานนท์ นักเพาะกาย สุเทพ ปิงปอง โอสิฬ (พรรณทิพย์) และทินกร แบดมินตันมี ตี๋ (วัลย์ลดา) รณชิต ชุมรุม ยูโดมีเพิ่มสิทธิ์ ธีรวัฒน์ ชิม (เพลินพร) สำหรับ ชิม อยู่ในทีมดาบสากลด้วย ส่วนทีมว่ายน้ำและโปโลน้ำมี วิทยา วรศักดิ์ สมพล (ซึ่งมีเกียรติประวัติมากมายที่จะมีการเขียนถึงแยกส่วนออกไป) สำหรับวิทยา ได้รับโล่รางวัลนักกีฬาดีเด่นของรุ่น ๒๗ และตี๋ (อัชริย์) ได้รับโล่รางวัลมนุษยสัมพันธ์และสังคมดีเด่นหญิง ของรุ่น ๒๗ โดยรับจากหม่อมเจ้าจักรพันธ์เพ็ญศิริ จักรพันธ์ ในวันฉลองปริญญา

มีกีฬาอีก ๒-๓ ประเภท ที่พวกเราหลายคนเข้าไปเป็นนักกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล มีประธานรุ่นปัจจุบัน คือ พลเวท ท้าวมหาวงษ์ และศักดิ์ชาย (หอย) สมศิริ รักบี้ กีฬาที่เกเรที่เราโด่งดังมากที่สุด ในยุคนั้นก็มี ชัยประสิทธิ์ พงษาเกษตร นิทัศน์ พ.ประสิทธิ์ ฮอกกีมี จำรัส ลีลาภัทรานุรักษ์ สุธรรม

คติสวลีวงศ์ ลิทธิพันธ์ ไชยวัฒนพันธ์ อุทัย ยูมิน เป็นต้น แต่ละคนล้วนมีวีรกรรมแตกต่างกันไป ตามทักษะความสามารถ และการฝึกฝนต้องให้เจ้าตัวเองหาหนทางให้ฟัง ยกเว้นคนที่ล่องลับไปแล้ว ผู้เขียนมีอาจล่องรู้ได้หมด อาจมีการเขียนถึงกีฬาแต่ละประเภทของพวกเราที่เกี่ยวข้องแยกออกไป ยังมีดนตรีไทย ที่มีสมศักดิ์ พงษ์ศิริ เป็นมีระนาด ดนตรีสากลมี วิม เกษมลัย สุชาติ สังข์เกษม และ อุดม อมรวัฒนา เป็นนักกีฬายิงปืน

ที่เล่ามาเพื่อแสดงให้เห็นว่า พวกเราชาวเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ เกษตร เข้าไปมีส่วนร่วมในแทบทุกกิจกรรมและแทบทุกประเภทกีฬา อันแสดงให้เห็นถึงความ สมัคสมานสามัคคีของชาวเกษตรที่มีได้แยกหมู่แยกคณะ ความผูกพันดังกล่าวยังคงแนบแน่น สม่่าเสมอ มาจนถึงปัจจุบัน และต้องขอภัยหากขาดตกบกพร่องรายชื่อพวกเราไปบ้าง เพราะผู้เขียน ใช้ความทรงจำล้วน พยายามถามไปหลายๆ คน ส่วนใหญ่จะบอกว่า ญึกจำไม่ได้ นึกไม่ออกบ้าง ก็ต้องให้อภัย เพราะแต่ละคนล่องเข้าวัยที่ความจำเสื่อมถอยลงไปเรื่อยๆ แล้ว ไม่ต้องรอถึงฉลองครบ ๖๐ ปี ตอนนี้เรียกเมียว่า ที่รัก กันทุกคนแล้ว (ฮา เพราะจำชื่อไม่ได้)

ที่นี่ ในแง่การรับใช้ชาติตอนทำงาน ต้องขออนุญาตเพื่อนๆ เพื่อกล่าวถึงคุณงามความดีบ้าง พันเอก (พิเศษ) ไชยฤทธิ์ ไชยโกมินทร์ อดีตนักบินเฮลิคอปเตอร์ กองทัพบก ได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติ หน้าที่ถูก ผกค. ยิงเครื่องบินตก ที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เมื่อหลายปีก่อน จนต้องออกจากราชการ มาปฏิบัติงานที่องค์การทหารผ่านศึก ก่อนจะเกษียณอายุ อีกคนหนึ่ง คือ พันโทนิทัศน์ พ.ประสิทธิ์ นักบิน ฮ ที่เครื่องบิน ผกค. ยิงมาหลายครั้งแต่ก็แคล้วคลาดมาได้ ตอนหลังออกมาเป็นนักบิน กองบินเกษตรและบริษัทเอกชน จนเกษียณอายุ ก่อนเสียชีวิต นิทัศน์ บอกว่า มีความสุขมากและ ตายตาหลับแล้วที่ถูกชายคนเล็กมีงานทำที่ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ส่วนกองทัพอากาศก็มี พลอากาศตรี ศรชัย พลังกูร เป็นนักบินเช่นกัน ก็ปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงเป็นเสี่ยงตายมาตลอดเป็นสิ่งที่ควรกล่าวขวัญถึง ส่วนการรับราชการของเพื่อนคนอื่นๆ คงไม่สามารถกล่าวกันทั้งหมด คงเป็นไป ครรลอง ทำดีก็รับการปูนบำเหน็จกันถ้วนทั่วทุกตัวคนไปแล้ว

ขออนุญาตย้อนกลับไปเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับพวกเราสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเก็บไว้ในความทรงจำ แล้วอีก ๔๐ คน ชายล้วนของเศรษฐศาสตร์เกษตรละมาจากไหน ภาควิชานี้เป็นวิชาใหม่นักเรียน

ไม่ค่อยรู้จักมากนัก ในปี ๒๕๑๐ สามารถคัดจากผู้สอบผ่านได้เพียง ๕๑ คน จากที่ต้องการ ๘๐ คน จึงต้องประกาศรับเพิ่ม ๒๙ คน ในวันที่ประกาศผลสอบซึ่งติดไว้ที่สภากาการศึกษาแห่งชาติ (คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล ขณะนั้น ถนนศรีอยุธยา) ทั้ง ๒๙ คน เป็นคนที่พลาดหวังจากการเลือกคณะที่คะแนนสูงๆ ที่ตนชอบนั่นเอง และส่วนใหญ่คะแนนจะสูงกว่าผู้ที่เลือกเข้ามาตามปกติ อย่างบอกใคร หนึ่งในนั้น คือ พลเวท ท้าวมาหาวัน ปรธานรุ่นของเรานั่นเอง สายันห์ สดางค์มงคล สมชาย ปริณายก วิทยา สินธุวรารวรรณ ยงยุทธ อมาตยกุล และอีกยี่สิบกว่าคน จำไม่ได้เสียแล้ว แล้วใครละที่สอบเข้ามาเป็นที่หนึ่งของแผนกนี้ เขาเป็นคนชื่อแปลก ลิบเอ็ด เกียรติบุญญาฤทธิ์ ซึ่งเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ในขณะที่ดำรงตำแหน่งผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย สาขาหลังสวน แปลกที่แผนกวิชานี้เรียนเกือบเหมือนคณะเกษตรเลย มีทั้ง เคมี ชีวะ ฟิสิกส์ พืชไร่ พืชสวน (ลงแปลง Hort.111 Horticultural Practice ตอนปี ๓ หะ หะอายน้องหญิง แทบแย) ธรณีวิทยา ปฐพีวิทยา เป็นต้น

เป็นเรื่องที่ไม่แปลก วิชาเคมีที่ลงเรียนปีหนึ่งนั้น สอบผ่านเพียงคนเดียว (ได้ D) คือ จำรัส ลีลาภทรานุรักษ์ ที่เพื่อนเรียกไอ้ อี้ นักเรียนจากเทพศิรินทร์ นึกขึ้นได้ว่า ไอ้อี้ มีพี่ชายอีกคน เรียนที่โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริย์ โรงเรียนเดียวกับผม เพื่อนเรียกไอ้ อี้ เหมือนกัน ผมเลยถามจำรัส ว่าทำไมเรียกไอ้ อี้ ทั้งพี่ทั้งน้อง จำรัส บอกว่า ไอ้ อี้ นะชื่อเดียว ต่อมาไอ้อี้ ถึงแก่กรรมด้วยตับอักเสบระหว่างเรียนต่อโทที่คณะนั่นเอง แล้วทำไฉนกับเคมี ไม่ทราบเป็นอย่างไร ในที่สุดคณะคงเจรจากับแผนกวิชาเคมี คนที่สอบไม่ผ่าน (ไม่ยากเรียกสอบตก) ได้รับการ raise เป็น D หหมดเลย กังๆ เหมือนกันว่าเรียน ศ.ก. ยังจำได้กับ Oriza sativa (ข้าว), Zea mays (ข้าวโพด), Nicotiana tabacum, (ยาสูบ) Saccharum ofcinarum (อ้อย) (จำได้จริงๆ ครับ) นี่คงมาจากวิชาพืชไร่ และเข้าใจว่าเป็นพืช

เศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องรู้ แต่ไม่เข้าใจว่าต้องท่องชื่อวิทยาศาสตร์ทำไม วิชาการอื่นๆ ที่จำเป็นได้รับการเสริมเข้ามา เช่น กฎหมายประมวลแพ่งพาณิชย์ บรรพ ๓ (เอกเทศสัญญา) ผู้สอนเป็นอาจารย์พิเศษ คือ ดร.โกเมน ภัทรภิรมย์ (ต่อมาเป็นอธิบดีกรมอัยการ ขณะนั้น) เศรษฐศาสตร์การขนส่ง โดยนายสว่าง ศรีนิลทา อธิบดีกรมการขนส่ง ขณะนั้น (ท่านเป็นพี่ชายของ ดร.สำอว ศรีนิลทา) กฎหมายที่ดิน เป็นต้น ที่ผมยกวิชาเหล่านี้มาตอนหลังก็เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานจริงๆ ของพวกเราเป็นส่วนใหญ่ นอกจากวิชาที่เกี่ยวข้องเศรษฐศาสตร์เกษตร สหกรณ์ ซึ่งเป็นวิชาหลักที่มีมาตั้งแต่เดิมแล้ว

เมื่อ ดร.กำพล อุดลวิทย์ เรียนจบปริญญาเอกมาสอนเราตอนเราอยู่ปีสาม และสอนวิชาเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารทรัพยากร ซึ่งมีประโยชน์มากๆ และน่าจะบรรจุหลักสูตรเกี่ยวกับทรัพยากร การบริหาร การอนุรักษ์และอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจสูงสุดตั้งแต่ตอนเราเรียนปีหนึ่งแล้ว โดยตัดวิชาทางเกษตรอื่นๆ ออกไปบ้าง เป็นความเห็นส่วนตัวนะครับ โดยที่ผมที่ยังไม่ได้ดูว่าหลักสูตรปัจจุบันเป็นอย่างไรเพื่อมิให้เป็นการขึ้นาก่อน ซึ่งเข้าใจว่าได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปมาก และเหมาะสมกับปัจจุบันแล้ว

แล้วคนที่จบเศรษฐศาสตร์เกษตร และวิชาอื่นๆ ไปทำอะไรกันเมื่อจบแล้ว ส่วนใหญ่ไปทำงานธนาคาร รับราชการกระจายกันไป หรือธุรกิจส่วนตัว หรือไปอยู่ต่างประเทศ คนที่ไปอยู่ต่างประเทศตั้งแต่จบ คือ สุวิทย์ ชติยะมาน เคยมางานสังสรรค์นิสิตเก่า ศ.บ. ครั้งหนึ่งหลายปีมาแล้ว

ปีที่เราเข้าเรียนและปีที่จบจากคณะนี้ เรายังใหม่มาก ส่วนใหญ่ยังคงมุ่งมันรับราชการ ยังไม่เป็นที่น่าสนใจของสถาบันเอกชนชั้นนำ ยกเว้นธนาคารทั้งของรัฐและเอกชนที่ต้องดำเนินการกระจายการให้สินเชื่อและส่งเสริมการประกอบอาชีพแก่เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย ตามนโยบายของรัฐ ในขณะนั้น รุ่นพี่ รุ่น ๒๖ จึงได้รับการคัดเลือกเข้าทำงานที่ธนาคารต่างๆ บ้าง โดยเฉพาะธนาคารกสิกรไทย ต่อมารุ่นเราก็กกระจายไปทำงานที่ธนาคารต่างๆ มากขึ้น นอกนั้นก็ศึกษาต่อและรับราชการต้องขอภัยเพื่อนๆ ที่ต้อง

กล่าวถึงการสร้างชื่อเสียงให้คณะบ้าง การแสดงความรู้สึบบ้าง สำหรับเพื่อนบางคน พลเวท ท้าวมหาหงษ์ ก็เป็นคนหนึ่งที่ต้องฟันฝ่าก่อนที่จะได้มาเป็นรองเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร นอกจากนี้ดำรงประธานรุ่นมานานแล้ว ยังอยู่เบื้องหลังการเสนอชื่อและคัดเลือกเพื่อนๆ เราเป็นนิสิตเก่าดีเด่น ทั้งของ ส.มก. และของสมาคมนิสิตเก่าคณะ

อีกคนคือ นิตานาถ สติกรกุล เป็นรองเลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเลื่อนเป็นผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่ถูกเล่นตลกโดนย้ายสลับเปลี่ยนไปเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ แทนคนดังคนหนึ่ง เลยเกษียณอายุราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนพี่เล็กของเพื่อนๆ จตุพร สุวรรณปากแพรง สาวโสดผิวดำจากแดนใต้ ก็เป็นข้าราชการระดับสูง (ระดับ ๑๐) ของกระทรวงคมนาคม

ชีวิตที่น่ายกย่องสรรเสริญสำหรับครอบครัวและธุรกิจที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีก็คือ คู่ของ สมพร-วนิดา กาญจนกุล ที่เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูงและต้อนรับขับสู้เพื่อนที่ไปมาหาสู่มิได้ขาด สำหรับเพื่อนอีกคนที่บอกว่าได้ประสบการณ์ชีวิตและประสบการณ์การเป็นประธานบริหารขององค์การนิสิตมาประยุกต์กับการทำงานภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จ คือ ดร.สุชาติ สังข์เกษม ที่เคยเป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัท ภัทรประกันภัย แม้จะเกษียณแล้ว ก็ยังได้รับเชิญเป็นวิทยากรและอาจารย์พิเศษ ของสถาบันต่างๆ ตลอดมา

เรายังมีนักวิชาการที่สร้างชื่อเสียงให้กับคณะและรุ่น คือ ดร.ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ นักเศรษฐศาสตร์ด้านแรงงานที่ลาออกจากอาจารย์ของคณะ ไปอยู่ TDRI จนถึงปัจจุบัน มีบทบาทด้านการเสนอแนะปัญหาและบทวิเคราะห์ต่างๆ ด้านแรงงานอยู่เนืองๆ และเป็นนิสิตเก่าดีเด่นของคณะปี ๒๕๕๖

อีกคนหนึ่งของเศรษฐศาสตร์เกษตร คือ สายัณห์ สดางค์มงคล ที่ไต่เต้าจากพนักงานสินเชื่อเกษตรของสาขาที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) จนถึงรองกรรมการผู้จัดการใหญ่ ได้สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย และเป็นตัวอย่างที่ดีของรุ่นน้องที่ทำงานที่เดียวกัน จนกระทั่งสร้างทีม

ผู้บริหารรุ่นน้องขึ้นมาในตำแหน่งสูงๆ ของธนาคารเป็นจำนวนมาก เป็นนิสิตเก่าดีเด่นของสมาคม นิสิตเก่ามหาวิทยาลัย ปี ๒๕๕๐ และของสมาคมนิสิตเก่าคณะ ปี ๒๕๕๖ ทั้งนี้ ก่อนการเกษียณและหลัง สิ้นชีพิตักษัย ยังเป็นกรรมการในบริษัทและรัฐวิสาหกิจ เช่น กรรมการ บมจ. บางจากปิโตรเลียม กรรมการ/ ประธานกรรมการตรวจสอบ บจ. กฎหมายกรุงเทพ กรรมการ/ประธานตรวจสอบ ธนาคารอิสลาม แห่งประเทศไทย กรรมการ/ประธานกรรมการตรวจสอบ บมจ. ทีโอที เป็นต้น

อีกคนที่อยากกล่าวถึง คือ ระลึก หลีกภัย เมื่อจบได้เข้าทำงานที่ธนาคารกสิกรไทย ต่อมา ได้ลาไปศึกษาต่อและจบปริญญาโท จาก Utah State University ชีวิตการทำงานก้าวหน้าตามลำดับ ระลึกแล้วว่า โชคร้าย ผิดพลาดในหน้าที่การงาน เนื่องจากเป็นน้องชายคุณชวน หลีกภัย อดีตหัวหน้า พรรคประชาธิปัตย์ และอดีตนายกรัฐมนตรี การโจมตีพรรคประชาธิปัตย์ในหลายๆ ครั้ง มักมีเรื่องของระลึกไปเกี่ยวข้องเสมอโดยมีอาจหลีกภัยได้ ปัจจุบัน ระลึก กลับมาอยู่ที่บ้านจังหวัดตรัง บ้านที่ แม่ถ้วน ทำหน้าดูแล ต้อนรับผู้คนจากทุกภาคที่มาเยือน แทนแม่ถ้วนและคุณชวน อีกทั้งได้ประกอบ อาชีพส่วนตัว ระลึกเคยเล่าว่า แม้เวลาจะผ่านไปนานมากแล้ว ก็ไม่เคยลืม และอยู่กับปัจจุบันอย่าง ธรรมชาติ มีสติ ไม่ประมาท ช่วงที่สูญเสียแม่ถ้วน ได้เห็นผู้คนมาร่วมงานจากทั่วสารทิศ ในฐานะ ลูกชายคนเล็ก แม้จะไร้บาร์มี ไม่มีศักยภาพ แต่ก็ทำหน้าที่แทนแม่ถ้วน ดูแลช่วยเหลือผู้ที่ เดือดร้อน ตกทุกข์ได้ยาก ที่ไปมาหากันอยู่เนืองๆ มิได้ขาด ภูมิใจที่มีภรรยาให้กำลังใจมาตลอด และ ดีใจที่ได้เห็นลูกชายเป็นคนดีและเข้าใจในสิ่งที่เข้ามา

สิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้ในตอนแรกว่า หนุ่มสาวชาวเศรษฐศาสตร์ฯ ไม่ได้ลัลลาลายอย่างที่ หลายคน แอบค่อนข้างว่า ในสมัยที่การเรียน แคล่วคล่องเกินไปแล้ว เรามีเกียรติคุณในรุ่นถึง ๒ คน เป็นสาขาเศรษฐศาสตร์ ทั้งคู่ คือ รัชณี เหมทานนท์ (สมโต) และ ศ.ดร.อัมรินทร์พงศ์ ฉัตราคม

บางคนก็ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน ชีวิตส่วนตัว บางคนยังบ่นน้อยใจในอำนาจวาสนาตัวเอง แต่นั่นเป็นโชคชะตาที่ลิขิตชีวิตแต่ละคนมา บางคนถึงแก่กรรมก่อนวัยอันควรในวันที่กำลังเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จ ความล้มเหลว เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นนิรันดร์ มีอาจให้คงอยู่ตามที่เราปรารถนา แต่สิ่งที่เพื่อนได้รับจากการที่ร่วมเรียน ร่วมสุข ร่วมทุกข์กันมา รักใคร่กลมเกลียวช่วยเหลือกัน คิดถึงกันถามไถ่ห่วงหาอาทรกัน โดยมีได้คิดว่าใครรวย ใครจน สำเร็จ หรือไม่สำเร็จในยามที่เราต่างละวางจากความปรารถนาที่อยากได้อะไรกันหมดแล้ว

๕๐ ปีผ่านไป หันกลับมามองคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจที่เราเคยร่วมเรียนศึกษา ปัจจุบันได้เจริญเติบโตเป็นอย่างมาก จนแยกออกเป็น ๒ คณะ คือ คณะเศรษฐศาสตร์ ประกอบด้วยสาขาเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์สหกรณ์ เศรษฐศาสตร์เกษตรและธุรกิจการเกษตรกับคณะบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย หลักสูตรบริหารธุรกิจหลายสาขาและหลักสูตรบัญชี

ภาพความหลังครั้งเก่าที่เราผูกพัน แม้เวลาจะผ่านไปนานเพียงใด ความรัก ความอาทร ระหว่างเพื่อนยังคงอยู่มีมีเสื่อมคลาย พบกันในวันที่ฉลองครบ ๕๐ ปี ที่เราได้เป็นเพื่อนกัน ก็เพื่อให้เราได้รำลึกถึงอดีต กิน ดื่ม ถามไถ่สารทุกข์ คินตักันหากยังบาดหมาง คอยกันหากยังมีเคียด เพื่อชดเชยสิ่งที่อยากบอกให้ฟังในอดีต แล้วเราจะจากกันเมื่องานเลี้ยงเลิกรา ค่อยพบกันใหม่ตามโอกาสและความสามารถที่แต่ละคนจะมาร่วมได้ อย่าลืมนะ

**ลาแล้ว แดนดิน ถิ่นขจี
ยินเพลงนี้ ทุกครา น้ำตาไหล
ครบสี่ปี มียากพราก จากเธอไป
มีแต่ใจ ที่พำราห์ จนอาดูร**

ในความเป็นเพื่อนของเราชาวเศรษฐศาสตร์ฯ แม้สมัยที่ยังเรียนอยู่อาจเขินอาย ด้วยอีกภาคเป็นชายล้วน อีกภาคเป็นหญิงเสียส่วนใหญ่ แต่เมื่อเราเติบโต บางคนก็ได้ร่วมงานที่เดียวกัน บางคนก็ได้ทำงานในจังหวัดเดียวกัน ทำให้เราสนิทสนม กลมเกลียวกันเสียยิ่งกว่าเก่า เรานัดสังสรรค์กันปีละหลายครั้ง จัดไปเที่ยวต่างจังหวัดกันสนุกสนาน แบ่งปันทุกข์สุขร่วมกัน มีความรัก ความห่วงใย ไม่ตรีจิต แนบแน่นและจะคงอยู่เช่นนี้ ตราบนานเท่านาน

จตุพร สุวรรณปากแพรง
อัษฎิษฐ์ วนาภา
สายัณห์ สดางค์มิ่งคล